

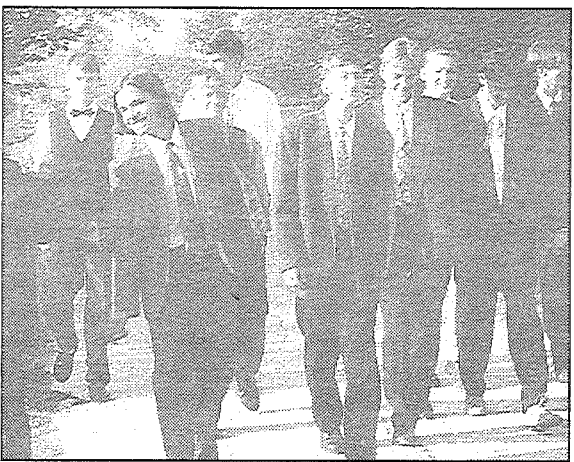
NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Trešdiena, 1996. gada 4. septembris

• Nr. 65 (6686)

Šī diena — 1996. gada 2. septembris ieies Preiļu vēsturē

Ar košo asteru rudenīgo noskaņu, ar labiem vēlējumiem un nodomiem pēc teicami padarīta darba, jo no ieceres līdz realitātei par ģimnāzijas atvēršanu ir pagājis samērā ilgs un radošs posms, durvis vēra Preiļu valsts ģimnāzija.

Savā uzrunā direktors Jānis Eglītis sacīja, ka pats vārds «ģimnāzija» vēl jau neko nenozīmē. Audzēkņiem nāksies sevi pierādīt, tāpat — pedagogiem, lai jaunieši no visām Preiļu rajona skolām turpmāk tiektos kļūt tieši par Preiļu valsts ģimnāzijas ģimnāzistiem.

Klātesošos sveica rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns, Preiļu pilsētas domes izpilddirektors Andrejs Jaunkalns un, protams, nākamie absolventi — 12. klases audzēkņi.

Aina Iljina

Attēlos:

• brīdis, kas ieies Preiļu pilsētas vēsturē kā vienreizējs, neatkārtojams un izcilis notikums. Skolas ķīmiķu izdoma — vispirms dūmu aizsargs. Tam izklīstot parādās valsts ģimnāzijas plāksne;

• ģimnāzisti tic jaunam pārvērsienam un jaunām iespējām izglītībai Preiļos.

J.Silicka foto

VIETĒJĀS ZIŅAS

Izglītības un zinātnes ministrs Māris Grīnblats Preiļu rajonā

■ 2. septembrī dažas no Preiļu rajona skolām apmeklēja izglītības un zinātnes ministrs Māris Grīnblats kopā ar padomnieci Baibu Pēteroni. Viņus pavadīja rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns, sekretāre Valentīna Brice, rajona skolu valdes priekšsēdētājs Andrejs Zagorskis.

Kā informēja Aglonas internātgimnāzijas direktors Didzis Vanags, ministram Mārim Grīnblatam uz jaunā mācību gada atklāšanu bijuši uzaicinājumi no daudzām skolām, bet viņš izvēlējies skolu, kurā samilzušas problēmas, kā tas ir Aglonā, konfliktējot skolai un baznīcai.

Ministrijas pārstāvji bija klāt svīnīgajā mācību gada ievadā, pēc tam aplūkoja mācību kabinetus, skolu, tikās ar pedagogiem, audzēkņiem, viņu vecākiem, kā arī pagasta pašvaldības pārstāvjiem. Māris Grīnblats uzklauzīja klātesošo domas, kā arī pastāstīja, kā turpmāk tiek paredzēta skolu finansēšana, pauda Izglītības ministrijas viedokli par to, ka apturēta ministrijas un Aglonas bazilikas 1995. gadā noslēgtā vienošanās par sadarbību Aglonas internātgimnāzijas pārveidošanā par katoļu ģimnāziju. Šis jautājums jārisina visām pusēm — baznīcai, skolai, pašvaldībai un Izglītības ministrijai kopīgi, kas līdz šim netika darīts.

Vecāku viedokli visprecīzāk izteica viena no audzēkņu mātēm — Latgalē ģimenes ir tik nabadzīgas, ka nespēs sūtīt bērnus katoļu ģimnāzijā, kurā mācības būs par maksu. Kā teica direktors, jau šajā mācību gadā vairāki vecāki nespēj samaksāt par bērnu ēdināšanu. Aglonas internātgimnāzijā mācības uzsāka 226 skolēni.

Pēc tam Māris Grīnblats apmeklēja Ārdavas pamatskolu, bet vēlāk ieradās Arendoles pamatskolā. Šeit viņš varēja izdarīt secinājumus par to, kas notiek, ja kādā vietā nepārdomāti slēdz skolu, cik grūti ir to atjaunot un cik tāls ceļš nomaļu apvidu bērniem mērojams līdz skolai, kā arī to, ko skolas atdzimšana nozīmē vietējās sabiedrības dzīvē.

Skolas direktors Jānis Lazdāns pastāstīja par skolas vēsturi, par pašreizējo stāvokli. Šogad skola ieguvusi vēl papildus trīs telpas, jo uz citu vietu pārcelsies līdz tam blakus esošā bibliotēka. Divas telpas no tām izremontētas, visas klases pārceltas saules pusē. Skolā šogad mācās 23 skolēni.

Kā pēc ministra Māra Grīnblata vizītes informēja skolu valdes priekšsēdētājs Andrejs Zagorskis, šis brauciens pa puteklainajiem lauku ceļiem, kur pretī gadījies sastapt vienīgi pajūgus, pretstatā Pierīgas šosejām ar luksusu mašīnām un lepnām skolām atstājis iespaidu uz ministru. Bet pats galvenais, kas bijis jāpierāda, ja finansējums būs tāds, ka tas nāk caur pašvaldībām atbilstoši skolēnu skaitam, ar vienu rāvienu nāksies slēgt daudzas mazās lauku skolas. Nevar nenovērtēt Ārdavas pamatskolas vēlēšanos mācīties pielāgotās telpās tikai tāpēc, lai skola nezustu arī juridiski.

Brauciena laikā ministrs uz īsu brīdi

iegriezās arī Aglonas vidusskolā, Jaunaglonā aplūkoja ēkas, kas atdotas baznīcai, bet tās stāv neapsaimniekotas, tika apvests riņķī ap Pelēču pamatskolu, lai to redzētu vismaz no ārienes. Ministrs ir ļoti steidzies, uz Rīgu atpakaļceļā ir devies vēlāk nekā sākotnēji plānots, tomēr pilns ar iespaidiem par mazajām Latgales skolām.

Apbalvojums zemessargam

■ Augusta nogalē Latvijas Zemessardze atzīmēja savas pastāvēšanas piekto gadadienu. Šajā sakarībā Rīgā notika zemessargu parāde un svinības, kurās piedalījās arī 24 pārstāvji no zemessardzes Preiļu 35. bataljona.

Zemessargi, kas ar savu darbību tieši veicinājuši zemessardzes izveidošanu, tās attīstību, kā arī atsevišķu vienību izveidošanu, pašai izveidojot darbojas tās rindās, saņēma apbalvojumus. Zemessardzes augstāko apbalvojumu — krūšu nozīmi «Zemessardzes nopelni zīme» saņēma arī pārstāvis no Preiļu rajona — Jāzeps Anspoks, 2. rotas zemessargs. To pasniegta Zemessardzes komandieris Juris Eihmanis.

Deg meži

■ Latvijā un arī Preiļu rajonā plosās meža ugunsgrēki.

Kā vakar pastāstīja Līvānu virsmežniecības Līvānu mežzinis Jāzeps Skarbinieks, 200 hektāru platībā izdedzis un turpina degt Ilgsalas mežs Turku pagastā. Tas ir vislielākais meža ugunsgrēks Preiļu rajonā un, iespējams, arī Latvijā. Ilgsalas deg kopš 29. augusta, pašlaik turpinās patulēšana un aizsargjostas veidošana, lai degošā platība nepalielinātos.

29. augustā ļaunprātīgas dedzināšanas dēļ aizdegās Steķu mežs (tā domāt liek fakts, ka uguns sākusī plosīties vienlaicīgi sešās vietās, apmēram puskilometra attālumā viena no otras). Steķu mežs turpina degt.

Gainu purvā deg purvs apmēram hektāru lielā platībā. Iespējams, mednieku vai makšķernieku neuzmanības dēļ dega karjers pie akciju sabiedrības «Līvānu māja». Mednieki šeit medī pīles.

Sutru pagastā deg privātie meži. Rudzētu pagastā kāds zemnieks dedzināja savā tūrūmā salmus, uguni savaldīt nespēja. Tagad viņš pats pūlas veidot zemes aizsargjostas. Ar gruzdošo kūdru grūti tikt galā.

— Cilvēku bezatbildība ir grūti aptverama, — saka J.Skarbinieks.

L.Rancāne

Dānijas un Latvijas projekts peļņas paaugstināšanai cūkkopībā zemnieku saimniecībās

■ Latvijas lauksaimniecības konsultāciju centrs, sadarbībā ar Dānijas lauksaimniecības konsultāciju centru, ir uzsācis realizēt projektu, kura galvenais mērķis ir paaugstināt cūkkopības rentabilitāti, uzlabot šķirnes materiālu un ēdināšanu.

Lai nodrošinātu ģenētisko materi-

ālu, 1996. un 1997. gadā tiks iepirkti vaislas kuļļi par 24 tūkstošiem latu. Tie būs izvietoti mākslīgās apsēklošanas stacijās.

Šo vaislas kuļļu pēcnācēji tiks vērtēti gan ganāmpulkos, gan kautuvēs un iegūtie rezultāti salīdzināti ar rezultātiem, kas iegūti novērtējot citus šajos pašos ganāmpulkos audzētos kuļļus. Kautuvēs ir plānots noteikt liesās gaļas iznākumu un spēka biezu.

Lai iegūtu lielāku diennakts dzīvsvāra pieaugumu, liesās gaļas iznākumu, ir nepieciešama sabalansēta un pareiza ēdināšana. Katrā saimniecībā tiek izmantota dažāda barība cūku ēdināšanai, tāpēc ir svarīgi vietējiem konsultantiem sastādīt barības devas katrā saimniecībā atsevišķi.

Gan zemnieki, gan konsultanti Dānijas — Latvijas projekta ietvaros tiks apmācīti. Informāciju šajā jomā var saņemt Ozolniekos, pie Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju centra galvenās speciālistes Anitcas Leitānes un Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja.

Zemnieki priekšroku dod Daugavpils graudu pārstrādes kombinātiem

■ Kā informēja Rožupes pagasta zemnieku konsultante Vihelmīne Vaivode, šī pagasta zemnieki, kuri audzē graudus, tos labprātāk pārdod «Daugavpils dzirnavniekam» un graudu pārstrādes uzņēmumam «Mežciems».

Daugavpils graudu pārstrādes kombināti maksā vairāk nekā citur. Graudi, ko pārdot, rožupiešiem šoruden ir, jo daudzas pagasta zemnieku saimniecības graudaugus audzēja 20-30 hektāru platībā. Lielākās saimniecības saimnieks Ēvalds Vaivods graudaugus audzēja 128 hektāros, Leona Vaivoda saimniecībā graudaugi bija iesēti 65 hektāru platībā.

Raža ir normāla, arī graudu novākšanas laiks ir labs. Rožupes pagasta zemnieki vidēji no hektāra šoruden iekū 30-35 centnerus, bet dažviet pat 37 centnerus.

Zagli strādā profesionāli

■ Lauksaimniecības konsultāciju birojs informē zemniekus, ka arī mūsu rajonā, tāpat kā visā Latgales reģionā, ir parādīšies lopu zagļi. Pārsvārā tiek zagti liellopi, kurus zemnieki bez uztraudības pa nakti atstāj ganībās.

Lopi uz tūruma nakti tiek nokauti vai nošauti. Kāpēc šāda iespēja ir tik reāla? Vispirms jau tāpēc, ka zemnieki ir pārāk droši un nerēķinās ar to, ka visi melnie darbi lielākoties tiek padarīti naktīs. Cits iemesls ir tas, ka ir ļoti daudz gaļas uzpircēju, kuriem, protams, absolūti nerūp, no kurienes gaļa tiek piedāvāta. Galvenais, kā to lētāk iegūt. Jāpiebilst, ka lopu zagļi ir ļoti nežēlīgi. Viena no govīm, kura pēdējās nedēļās tika nokauta tūrumā, bija grūna.

Apdrošināšanas akciju sabiedrība «Ezerzeme» patlaban jau ir saņēmusi iesniegumus par diviem nozagtiem liellopiem Pelēču un Galēnu pagastos. Notiek izmeklēšana.

A.Iļjina

LIVĀNU PILSĒTAS DOME

Par kredītu mazuta iegādei un iedzīvotāju apkures parādiem

30. augusta domes sēdes aktuālākais jautājums bija par 1996./97. gada apkures sezonas nodrošināšanu Līvānos.

Ar katru gadu par aptuveni 100 tūkstošiem latu pieaug pilsētas iedzīvotāju parāds MU «Siltumtīkli», un šai ziņā situācija jau kļuvusi traģiska, — jaunās apkures sezonas nodrošināšanai Līvānu pašvaldība pirmo reizi spiesta ņemt kredītu, kas paredzēts 4000 t mazuta iegādei (valsts rezervēs vēl glabājas ap 300 t mazuta), kā arī ap Ls 80 tūkstošiem nepieciešams ielānotajai siltumtrašu rekonstrukcijai, lai samazinātu siltuma zudumus.

Pēdējo nedēļu laikā intensīvi tika meklēti varianti šī kredīta saņemšanai uz iespējami izdevīgākiem noteikumiem. Diemžēl ekonomiskā un finansiālā Līvānu situācija kredītdevējiem ir ļoti slikta garantants — Līvāniem ir vislielākais valsts dotācijas apjoms Latvijā, bez tam pilsēta šodien absolūti nevar garantēt arī strauju ekonomisko augšupeju tuvākā laikā.

Bez šiem apstākļiem bija vēl citi, kamdēļ kredītu pašvaldība nesāņēma vairākās bankās: Vācijas — Latvijas banka pieprasīja garantijas, ka arī nākamgad Līvānu pilsētai valsts dotācija nebūs mazāka kā šogad, diemžēl to garantēt šodien nevar neviens; Baltijas Transītu bankas kredītprocenta bija 14%, bet tās noteikums — pirkt mazutu bankas akcionāru firmā par nenormāli augstu cenu — 80 USD/t; arī Unibankas piedāvātais kredītprocenta bija zem 17%, bet izvirzītie noteikumi līdzīgi kā Transītbankai. Pieņemamākais variants, ko akceptēja Līvānu pilsētas dome (tam piekrita arī Pašvaldību kredītu padome), ir ņemt kredītu «Parex Bankā» 344 560 USD apjomā uz 12 mēnešiem ar kredītprocentu līdz 16% gadā, veicot atmaksu katru mēnesi ne mazāk kā 1/12 apmērā no kredīta kopsummas, paredzot apmaksai līdzekļus no domes budžeta (Ls 90000 — apkures izdevumi 1996./97. g. sezonā, Ls 100000 — sociālo pabalstu līdzekļi komunālajiem maksājumiem) un siltuma patērētāju maksājumiem MU «Siltumtīkli» (Ls 40000).

Mēnesi pirms apkures sezonas sākuma tiks izskatīti apkures jaunie tarifi, bet jau šajā domes sēdē, kurā piedalījās arī «Siltumtīklu» direktors Valērijs Priluckis, tika runāts par jaunajā sezonā patērētās siltumenerģijas apmaksas kārtību. Beidzot ir rastis godīgs risinājums apmaksas problēmai — sakarā ar nepieciešamību ņemt kredītu ar kredītprocentu līdz 16% gadā apkures sezonas nodrošināšanai dome nolēma uzdot MU «Siltumtīkli» 1996. gada 1. novembrī veikt soda naudas aprēķinu iepriekšējo apkures sezonu maksājumu parādnīkiem (arī organizācijām — parādnīkiem), sadalot bankas kredītprocentu kopsummu proporcionāli parāda lielumam pēc šī gada 31. oktobra (uzrēķina procents tiks apstiprināts pēc kredīta saņemšanas). Līdz 1. novembrim visiem parādnīkiem tiek dota iespēja dzēst iepriekšējo sezonu apkures parādus.

Šī parādu problēma ir kļuvusi katastrofāla, un Līvāni pilnīgi reāli ir viena no kārtējām pilsētām Latvijā, kur nākamās apkures sezonas var arī nesākties.

Ja šobrīd nav līdzekļu visu namu apkures sistēmas rekonstrukcijai, lai katru dzīvokli apkurei pieslēgtu atsevišķi, ja ir neefektīvi atslēgt siltum-padevi atsevišķās namu sekcijās vai parādnieku dzīvokļos demontēt apkures radiatorus, ja neefektīvi ir tiesu procesi pret nemaksātājiem to absurdā ilguma dēļ, tad šo nenokārtoto lietu dēļ nekādā gadījumā nedrīkst ciest tie, kas par apkuri un komunālajiem pakalpojumiem norēķinās regulāri. Reāls sods beidzot jāsaņem reāli vainīgajiem (pirmkārt, ļaunprātīgajiem nemaksātājiem), pretējā gadījumā iet mazgāt tīcība pilsētas domes spējām ietekmēt notiekošos procesus Līvānos.

Akceptēta domes budžeta ieņēmumu un izdevumu daļa 1996. gada I pusgadā

Budžeta ieņēmumu daļa I pusgadā izpildīta par 45%, tai skaitā iedzīvotāju ienākuma nodoklis 49%, zemes nodoklis 22%, īpašuma nodoklis 35%, azartspēļu nodoklis 35%, valsts nodeva par licenču izsniegšanu 83%, parējās valsts nodevas 30%, pašvaldības nodevas 13%, noma 38%, naudas sodi 220%, dotācijas 44%.

Sociālajai nodrošināšanai no plānotajiem Ls 97000 I pusgadā iztērēti Ls 42109, tai skaitā mājas aprūpei no plānotajiem Ls 5000 iztērēti 2149, vienreizējiem pabalstiem no Ls 9300 iztērēti Ls 5405, par malku no Ls 21000 iztērēti Ls 20880, īres, apkures deklarācijām no Ls 56118 gada pirmajos 6 mēnešos iztērēti Ls 10769 (uz šo brīdi jau ap Ls 30000).

I pusgadā budžeta izdevumi pašvaldības iestādēs ir sekojoši: domes izdevumi 47,3%, 1. vidusskola 42,8%, 2. vidusskola 39,2%, mūzikas skola 62%, bērnu un jauniešu centrs 25,2%, bērnu darzs «Rūķi» 26,8%, kultūras nams 54,1%, pilsētas bibliotēka 34%, bērnu bibliotēka 44,5%, kapliča 33,1%, izdevumi tautsaimniecībai 52,4%.

Apstiprināts uzņēmējdarbības un nodarbinātības veicināšanas pasākumu plāns 1996./97. gadam

Plānā iekļauti sekojoši pasākumi: pilsētas ekonomiskās attīstības plāna izstrādāšana teritoriālā plānojuma ietvaros; uzņēmējdarbības kreditēšanas fonda izveidošana pašvaldībā (pēc privatizācijas līdzekļu iegūšanas par pašvaldības nekustamā īpašuma objektiem); pašvaldības nekustamā īpašuma privatizācija (pilsētas īpašumtiesību fiksēšana bezsaimnieka objektiem — ēkām; ēku privatizācija; pašvaldības nekustamā īpašuma reģistrācija zemes grāmatā un zemes privatizācija; dzīvojamo ēku neapdzīvojamās daļas privatizācija; dzīvokļu privatizācija); uzņēmējdarbības priekšnosacījumu veicināšanas pasākumi (likumdošanas ierosinājumi MK par lietotāju tiesībām iegādāties bezsaimnieka zemi par sertifikātiem; zemes uzmērīšanas darbu finansējuma meklējumi valsts u.c. fondos to personu labā, kam likumdošanā paredzēta bezmaksas uzmērīšana (īpašniekiem, tiešajiem mantiniekiem); ierosinājumi valdībai vienkāršot uzņēmējdarbību reģistrāciju, nodotot reģistrācijas funkcijas zvērinātajiem notāriem (tai skaitā Līvānu pilsētā); likumdošanas ierosinājumi Saeimā par pašvaldību finansu izlīdzināšanas kārtības grozījumiem 1997. gada budžetā, papildinot izlīdzināšanas algoritmu ar jaunu kritēriju — bezdarba līmenis attiecīgajā pašvaldībā, papildus — finansu izlietojums bezdarba samazināšanas pasākumiem; griešanās SIA «Lattelekom» par iespēju Līvānu uzņēmumiem pieslēgties pie telefonu ciparu sistēmas (sakarā infrastruktūras uzlabošanai); kopīgi pasākumi ar valsts darba inspekciju un VID nelegālās uzņēmējdarbības novēršanai (darbs bez līguma, licences utt.); bezdarbnieku iesaistīšana sabiedriskajos darbos; Amatnieku biedrības atbalstīšana, nolūkā veicināt Amatniecības kameras meistarību un zeļļu diplomu iegūšanu, lai tiktu uzsākti jauniešu apmācība.

Par celulozes rūpnīcas priekšprojektu

Līvānu pašvaldība ir saņēmusi zviedru firmas Jaakko Poyry Consulting AB izstrādāt celulozes rūpnīcas priekšprojekta pētījuma kopsavilkumu. Pilns priekšprojekta teksts (2 sējumi angļu val.) ir pieejams ieinteresētajām pusēm, kontaktējoties ar šo zviedru firmu vai ar Latvijas Valsts meža dienestu.

Pilsētas dome vēlas no firmas Jaakko Poyry saņemt šo celulozes rūpnīcas priekšprojekta pilno variantu, un šim mērķim tika iedalīti Ls 85 no domes privatizācijas konta līdzekļiem.

Par a/s «Līvānu māja» nodokļu parādu

Izskatot a/s «Līvānu māja» vēstuli par nodokļu parādu summas nomaksas termiņa pagarināšanu un pamatparāda palielinājuma un kavējuma summas atļaušanu, dome nolēma nepieņemt a/s «Līvānu māja» iedzīvotāju ienākuma nodokļa pamatparāda summas (Ls 27000) nomaksas termiņa pagarināšanai un pamatparāda palielinājuma un kavējuma summas atļaušanu, jo šajā akciju sabiedrībā pēdējos 4 gadus nenotiek reāla saimnieciskā darbība un pašreiz nav arī konkrēta pamatota plāna tās uzsākšanai.

Līdzekļu piešķiršana

Dome nolēma: — pilsētas apzaļumošanas darbu apmaksai 1996. gadā lietot ārpusbudžeta kontā ieskaitītos dabas resursu nodokļa līdzekļus; — izskatot Preiļu rajona skolotāju kora «Latgale» un LR Kultūras ministrijas E.Meļņaiļa Tautas mākslas centra iesniegumu, daļēji apmaksāt Līvānu skolotāju izdevumus kora koncertturnejai uz Franciju Ls 200 apjomā un piešķirt korim bezprocentu aizdevumu no privatizācijas konta Ls 150 apmērā līdz š. g. 31. decembrim.

Šī koncertturneja ir kā atbildes vizīte Francijas korim «Dolce France», kurš pagājušā gada augustā koncertēja Līvānos un vēlāk nosūtīja arī dāvinājumu (4000 franku) Līvānu slimnīcai;

— apmaksāt Tautas skolas lektores Maijas Kulakovas darbu Ls 15 apjomā mēnesī laika posmā no 1996. gada 1. septembra līdz 1997. gada 31. maijam;

— elektroinstalācijas un uzskaites rekonstrukcijai ēkā Līvānos, Smilšu ielā 3, lai nodrošinātu katras istabas elektrības patēriņa atsevišķu uzskaiti, piešķirt Ls 1000 no ārpusbudžeta kontā dzīvokļu apstākļu uzlabošanai paredzētajiem līdzekļiem.

Par skolēnu brīvpusdienām

Dome nolēma uzdot finansu komitejai līdz š. g. 5. septembrim noteikt naudas summas, kas piešķiramas no domes budžeta sociālo pabalstu līdzekļiem bērnu brīvpusdienām abās Līvānu vidusskolās. Skolu direktoriem, savukārt, jāapstiprina bērnu saraksti finansu komitejas noteikto summu ietvaros.

D. Kursīte

Baltakotainais, Jaunzēlandes sarkanais, Lielā šinšilla un citi

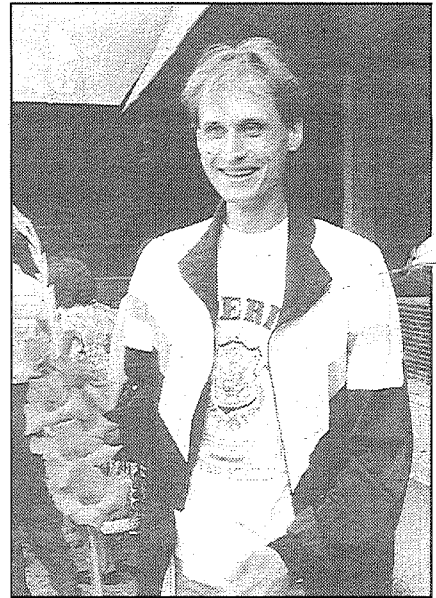

Ranta Legzdiņa (vidū) sniedza atbildes uz visiem interesentu jautājumiem par truškopību.

Līvānu patērētāju biedrības tirgus 17. augustā bija atvēlēts neparastam pasākumam — trušu izstādei pārdošanai. Lielu mazi tauriņtruši, baltie un pelēkie milži, Vīnes zilie, sudrabotie, Somijas zeltainie, Jaunzēlandes sarkanie, šinšillas, auntruši un citi garauši pacietīgi tupēja būros un ļāvas apmeklētāju apbrīnai un interesei. Šajā pirmajā trušu izstādē savus lolojumus demonstrēja tuvākā un tālākā apkaimē pazīstami truškopības entuziasti: Dzidra Preisa no Preiļiem, Melderu mazpulks no Krustpils, Dzintra Karavaičuka no Madonas, Nauris Upītis no Turku pagasta, Ranta un Gunārs Legzdiņi no Rīgas un pats šīs izstādes galvenais rīkotājs Dzintars Rancāns no individuālā veterinārā uzņēmuma «Leivoni».

Rīdzinieki Ranta un Gunārs Legzdiņi uz šo izstādi bija atveduši Latvijā retāk sastopamās trušu šķirnes: Francijas auntruši, Castor Rex, baltakotaino, Lielo šinšillu, Jaunzēlandes sarkano un pundurtrušus. Abiem dzīvniekiem truškopība — pirms 4 gadiem aizsāktā nodarbošanās — šodien jau ir daudz kas vairāk nekā vaļasprieks. Viņi piedalījušies trušu audzētāju rīkotajās izstādēs Zviedrijā un Polijā, no kurienes vests arī šķirnes materiāls, šogad — starptautiskajā šķirnes dzīvnieku izstādē Priekulošos un izstādē Vecaucē, tuvākajā laikā Legzdiņi dosies uz Čehiju, lai tur iegādātos šķirnes dzīvniekus. Viņu piemājas saimniecība «Garauši» Rīgas rajona Baldones pagastā ir reģistrēta kā vaislas saimniecība Latvijas šķirnes lopu audzētāju savienībā, un šī ferma nodarbojas tikai ar tīršķirnes vaislas materiāla audzēšanu (otra tāda ferma Latvijā ir Siguldā). Kā stāstīja pati Ranta Legzdiņa, viņu fermā ir 200-300 trušu. Tāpat kā lopkopība kopumā, arī trušu audzēšana ir rentabla tad, ja tiek ievests liels daudzums šķirnes materiāla (lai gan 2-3 mēnešus vecs šķirnes trusis maksā ap Ls 20), un truši sāk sevi atražot.

So nozari par perspektīvu un peļņu nesošu uzskata arī Dzintars Rancāns: «Šobrīd cilvēkiem ir liela interese par truškopību, tomēr problēma ir tā, ka republikā ļoti maz audzē tīršķirnes dzīvniekus, lai gan šķirņu kopumā ir daudz. Likvidētas arī 4 lielās valsts trušu fermas, kas savulaik nodarbojās ar šķirnes trušu audzēšanu un pārdošanu. Tāpēc tiem dažiem entuziastiem katrā Latvijas rajonā, kas šodien nodarbojas ar ciltsdarbu, ir jāceļ pieminekļi. Ciltsdarbs prasa lielus līdzekļus, jo 2-3 mēnešu trusēns ar ciltsrakstiem maksā no 5 līdz 20 latiem, bez ciltsrakstiem — līdz 5 latiem.

Dzintars Rancāns.

Man pašam vērtīga šķiet trušu saimnieciskā nozīme, lai cilvēki redz, ka trusis sevi atmaksā. Ja to dara nopietni, tad visrentablākā ir šķirnes trušu audzēšana un audzēšana galai, jo trusis ir visintensīvākais, auglīgākais, ātraudzīgākais dzīvnieks, — mazais trusēns savu dzīvmasu divkārs jau 6. dienā, kamēr sivēns tikai 8. dienā, bet teļš 47. dienā.

Galai truši intensīvi jābaro ar kombinēto barību, graudiem, zaļbarību, un tad vidējās intensīvās šķirnes 2,5-3 mēnešos jau var realizēt, bet lielās šķirnes (6-7 kg) var turēt ilgāk, jo to dzīvsvars pieaug lēnāk. Es trusēnus baroju ar speciālu starta barību un, piemēram, tauriņtrusis 3 mēnešos jau sver pāri 3 kg.

Arī putnu fabrikās broilerus, līdzko tie sasniedz 2 kg, jau kauj, jo ilgāk turot, viņi patērē daudz barības, bet piesvars vairs nav tik liels, un rodas zaudējumi. Tas pats arī truškopībā. Diemžēl cilvēki to nesaprot, dažs pat saka, — es bekonu nodevu, saņēmu 100 latus, bet 5 trušus pusgadu baroju, un nekā no viņiem nav. Bet lai šis cilvēks pamēģina nobarot ekvivalentu trušu daudzumu un savlaicīgi realizēt. Tie vairāk barības nepatērēs un peļņa noteikti būs lielāka.

Šo Latvijā jau pierādīto apgalvojumu praktiski apņēmies realizēt arī pats Dzintars Rancāns, līdzko atrastos pietiekoša zemes platība šādas trušu lielražošanas fermas izveidošanai. Turpmāk arī iecerēts rīkot izstādes pārdošanas, kas būtu viens no veicinošiem faktoriem, lai truškopība attīstītos kā saimnieciska nozare, ne tikai kā vaļasprieks.

D.Kursīte
A.Kursīša foto

Kļūdas labojums

«Novadnieka» 31. augusta numurā rakstā «Hei, hei, mana skola, kāda tu būsi?» pieļauta drukas kļūda. Jersikas pamatskolā ir iekārtota sarīkojuma zāle, nevis mācību zāle, kā minēts tekstā.

Valsts subsīdijas augkopībā otrajā pusgadā

Tuvojas ziemāju rudens sēja, agrotehniski optimālākais sējas laiks ir no 25. augusta līdz 15. septembrim. Der atgādināt, ka augstāku ražu ieguvei pirmie jāsēj ziemas kvieši.

Lai nodrošinātu augstas kvalitātes sēklas materiāla izmantošanu, valsts ir papildus noteikusi subsīdijas. Gada sākumā bija paredzētas subsīdijas tikai pirmajam pusgamam.

*Subsīdijas par realizēto kodināto ziemāju sēklu
1996. gada II pusgadā (Ls par tonnu)*

Ataudzējums	Kodināta ar	
	baitānu-universālu vai maksimāli staru	benlatu (fundazolu) + TMTD vai analogiem
Elite	90	78
I	70	58
II	50	38
III	40	28

Piezīme. Subsīdijas par realizēto ziemāju sēklu izmaksās tikai par kodinātu sēklu. Izņēmuma gadījumā ir pieļaujama nekodināta III ataudzējuma sēkla – Ls 10 par tonnu.

Pieteikumi subsīdiju saņemšanai par pārdoto ziemāju šķirnes sēklu jāiesniedz rajona lauksaimniecības departamentā līdz 1. novembrim. Maksimālā šķirnes sēklu pārdošanas cena nav noteikta.

Lai rajona robežās varētu operatīvi sniegt ziņas pircējiem, lūdzu pārdevējus informēt lauksaimniecības departamentu par pārdodamās sēklas daudzumu un kvalitāti. Vēl subsīdijas tiks maksātas par augstas kvalitātes linšķiedru.

J.Kivlenieks,
lauksaimniecības departamenta galvenais agronoms

Kāpēc viss ir aizmirsts?

■ Uz šo jautājumu es gribētu saņemt atbildi no piena ražotājiem, kas vēl 1994., 1995. gadā nodeva pienu a/s «Preiļu siers», bet tagad nododu Rēzeknei vai Rēzeknes pašpārņē izveidotajām «zemnieku saimniecībām».

Kad uzņemos direktora pienākumus a/s «Preiļu siers», neviens no akcionāriem pilnsapulcē pat neieņinājās par to, ka viņiem būtu izdevīgāk nodot pienu citur, kaut arī ne cena, ne norēķinu laiks nebija par labu Preiļiem. Proti, bija 6,1 mēnešu ilgs parāds par piegādāto pienu uz tekošā mēneša sākumu ar vidējo iepirkuma cenu 0,07 liti ziemas mēnešos. Tomēr pienu atdeva Preiļiem, jo saprata, ka pretējā gadījumā zaudēs 6,1 mēneša piena naudu, jo rūpnīcas bankrota gadījumā piena piegādātājs kreditoru rindā būtu pēdējais.

1995. gada 1. martā produkcijas krājumi noliktavā bija tikai par 32 tūkstošiem latu, bet G-24 kredīts 185 tūkstošu latu apjomā jau bija jāmaksāt. Vēl 43 tūkstoši latu bija nodokļu parādi un parādi par energoresursiem. Ja tobrīd rūpnīca būtu gājusi likvidācijas ceļu, tad pat pašos izdevīgākajos likvidācijas noteikumos piena nauda būtu zaudēta.

Varbūt mana, kā vadītāja, lielākā kļūda bija tā, ka šos pārējos parādus (kredītu, nodokļus) neiesaldējām, kā to bija darījis ne viens vien kombināts, bet izmaksājām no līdzekļiem, ko tikpat labi varēja maksāt par pienu. Rezultātā, neskatoties uz to, ka uzņēmums strādā ar peļņu, 1996. gada 1. augustā vēl bija saglabājies vidējais maksājumu kavējums 2,7 mēneši.

Daudzi domā, ka viņiem nevajadzēs atgriezties rūpnīcā. Tas ir maldīgs priekšstats. Ar laiku visi pārbēdzēji Preiļu siera

rūpnīcā būs atpakaļ, jo, kā rāda reālā dzīve, daudzi kooperatīvi jau pazuduši, citi vairs nespēj pildīt savas saistības, vēl citiem radīsies problēmas sakarā ar zemnieku saimniecībām paredzēto pievienotās vērtības nodokļa kompensācijas nelikumīgu piesavināšanos.

Kādreiz jābeidzas arī tiem laikiem, kad var nodot sliktas kvalitātes pienu. Izbaudot tās problēmas, kas rodas, ja zūd piena kvalitāte, daudzi uzpircēju saimnieki ir spiesti pārvērtēt savu nostāju un pieprasīt arī piena kvalitāti.

Tikai naivais var domāt, ka uzpircējs ir konkurents kombinātam, ka kombināti balstīsies uz piena uzpircējiem. Agri vai vēl, bet kombināti sadalīs piena savākšanas apgabalus, būs valstī vienota piena iepirkuma cena, varbūt ar minimālām korekcijām pa novadiem.

Ja runājam par pašreizējo situāciju siera rūpnīcā, tad mūs apmierina ražošanas rādītāji. Augustā aizsūtījām pirmās 100 tonnas siera uz Vāciju, septembrī vēl 100 tonnas siera sūtīsim uz Angliju. Un mūsu piena piegādātāji var būt droši, ka naudu par pienu saņems.

Tāpat ceram, ka izdosies atrisināt tās zemes jautājumu, uz kuras atrodas rūpnīca. Pašlaik vēl nevaram vienoties ar Runča kungu par viņam piederošā zemes gabala cenu. Tomēr ceram, ka mums nevajadzēs publicēt presē to summu, ko šis kungs vēlas saņemt no rūpnīcas par zemi. Pēc mūsu domām, Runča kungs ir aizmirsts, cik «auglīga» tā zeme bija un vai ir ētiski tādu cenu prasīt.

Nobeigumā — neaizmirsīsim to, kas ir bijis, un raudzīsimies nākotnē, paturot prātā pagātā.

Jāzeps Šņepsts,
a/s «Preiļu siers» direktors

Volejbolistes gatavojas jaunajai sezonai

■ Sporta kluba «Cerība» volejbola nodaļas audzēknes nopietni gatavojas jaunajai sacensību sezonai. Jau aizvadīta divu nedēļu treniņnometne, jaunās volejbolistes piedalījušās pludmales volejbola sacīkstēs.

— Pludmales volejbola sacensībās, kas ik gadu notiek Jūrmalā, piedalījās 150 komandas, — stāsta nodaļas vecākā trenere Zoja Jekimova. — Līga Petrova un Oksana Jakovļeva savā vecuma grupā izcīnīja 4., Sanita Luriņa un Olga Točko — 5. un Elita Džeriņa un Aija Zaharāne — 6. vietu. Treniņnometnē, kas bija organizēta no 12. līdz 24. augustam, divas grupas — 23 volejbolistes — trenējās divreiz dienā.

Kāda būs jaunā sezona? Vecākās grupas meitenes jau pērn piedalījās pieaugušo sacensībās, kur izcīnīja 5. vietu. Šogad komanda būs par gadu vecāka, klāt nākusi arī spēļu pieredze, tāpēc tā var kļūt par vienu no spēcīgākajām mūsu valsts jaunatnes komandām.

Jaunākās grupas meitenes septembra beigās piedalīsies «Cerību kausu» izcīņā, septembra beigās sacensības sāksies arī vecākajai grupai. Pēc Jaungada ceram piedalīties valsts pieaugušo komandu meistarsacīkstēs 1. līgā, ja tiks sarūpēti līdzekļi. Pirms tam oktobrī plānojam Preiļos organizēt volejbola turnīru, kurā aicināsim piedalīties ne tikai Latvijas, bet arī Lietuvas un Igaunijas komandas. Pagājušajā gadā šim mērķim pilsētas dome

bija iedalījusi naudu, kuru neizmantojām. Tā noderēs turnīra sarīkošanai šogad.

Volejbols Preiļos kļūst arvien populārāks. Arī šajā mācību gadā sporta klubā «Cerība» būs vairākas vispārējās fiziskās sagatavošanas grupas, darbosies četras jauniešu grupas — trīs meiteņu un viena zēnu. Līdz šim pie mums volejbolā trenējās tikai meitenes, tagad būs arī zēnu grupa — puīši no 10. — 12. klasēm. Ar viņiem strādās Aleksandra Točko, komanda spēlēs pilsētas čempionātā. Nodarības vispārējās fiziskās sagatavošanas grupās Preiļu 2. vidusskolas audzēkņiem vadīšu es pati, Preiļu pamatskolas audzēkņiem — Zanna Kufina.

Volejbolisti, tāpat kā visi sportisti, šobrīd izjūt finansiālas problēmas. Ja spēlētājam ir tikai viens formastērps, un tas pats novalkāts, tad ko tur vēl teikt. Jaunu sporta tērpu iegādei naudas «Cerībai» nav, tās nav arī sportistiem. Taču ne vienmēr labāk apģērbtie ir arī stiprākie volejbolisti. Visu tomēr nosaka attieksme pret izvēlēto sporta veidu, attieksme pret treniņiem. Un mums ir volejbolistes, kuras var sasniegt ļoti daudz. Lieliski spēlē Oksana Jakovļeva, arī Olga Točko, kura tagad brauks trenēties arī uz Daugavpili, jo ir reāla kandidāte Latvijas jaunatnes izlasei, kas spēlēs Eiropas meistarsacīkstēs. Arī citām meitenēm, nopietni trenējoties, ir labas perspektīvas.

A.Ļjina

Būsim sveiki, veseli?

Vai kādreiz īpaši domājam par vārdiem, ar kuriem apmaināmies, satiekoties: «Sveiks!», «Vesels!», «Labdien!»? Visi tie — labas veselības, laba garastāvokļa, veiksmju vēlējumi. Bet — vai tiešām esam sveiki, veseli, kā mums to katru dienu novēl mūsu līdzcilvēki, sākam domāt bieži vien vienīgi tad, kad sajūtam sāpes.

Un tas nu ir signāls, ka paši sev neesam novēlējuši to, ko mums pastāvīgi vēl citi. Tādā, neesam mīļējuši sevi, savu ķermeni, esam lietojuši nepareizu uzturu, ļāvušies slinkumam.

Un, protams, kas tādus cīkstošus, slimīgus radījumus mīlē un vēl darbā pieņems? Tā nu cits nekā neatliek, kā padomāt, vai tomēr nav iespējams dzīvot veselīgāk, priecīgāk un reizē arī naidīgāk. Labi, ja kurš jau no mazotnes ieaudzināts sportot, lietot vairāk zaļumus un tam līdzīgi. Bet pārējiem nav liegts savu dzīvesveidu mainīt kaut vai sirmā vecumā. Un daudziem tas izdodas sekmīgi.

Atliek tikai izvēlēties, kā to izdarīt. Var to darīt vienatnē, izmantojot grāmatas,

materiālus presē, kuru mūsdienās netrūkst. Taču ir pierādījies, ka vieglāk darboties un gūt panākumus ir domubiedru pulciņā. Tā Rīgā darbojas «Dzīves skola», kuru vada Alnis Stankevičs, bet Preiļos šopavas pie rajona kultūras nama folkloras centra nodibinājam Veselības un tautas dzīvesziņas klubu.

Klubā tikāties ar dziedniekiem Ilzi Jansoni, Ivaru Vīku, dziedājam tautasdziesmas kopā ar folkloras ansambli «Preiļi», ēdām Terēzijas Lakovskas gatavotos diētiskos senču ēdienus, dziedējam graudus un kadiķu ogas.

Diemžēl uz atkārtotu tikšanos ar šiem dziedniekiem interesentu bija sanācis visai pamaz, tāpēc domājam par tādu dziednieku aicināšanu, kas darbojas Latgalē, un konstatējam, ka mūsu kluba mērķu realizēšanā, tas ir, sevis atvēršanā pašiem, labs palīgs un padomdevējs varētu būt dziednieks Oskars Peipiņš no Krāslavas, ar kuru tiksimies septembrī.

M.Livdāne,
Preiļu rajona kultūras nama folkloras centra vadītāja

Divainā «krutka» Rušonā un Lomos

— Pēdējā laikā pat saindēšanās ar alkoholu ir savādāka, un tās gaita neatbilst tai, kāda ārstiem mācīta, — teica ārste terapeite Marta Veita. — Sevišķi tas attiecas uz tādām apdzīvotām vietām kā Rušona un Lomi, no kurienes pēdējā laikā slimnīcā nogādātie slimnieki ir tik ļoti saindējušies, kā tas nemēdz būt ar citiem. Piemēram, vienu ievada bez pulsa, bez sirds ritma. Nokritis mājās gulējis, kamēr

sācis krākt, un sieva saukusi ātros.

Saindēšanās gadījumi pašreiz nav tādi, kad mediķi spēj atšifrēt pāri robežai ieceļojušā atšķaidītā tehniskā spirta raksturu un uzsākt ārstēšanu. Ir bijuši arī nāves gadījumi. «Krutkas» lietotājiem ārste ieteica glāzi ar nezināmas izcelsmes šķidrumu tomēr nolikt malā, jo nevar tik bezatbildīgi izturēties pret savu dzīvību.

L.Sila

Jūrmalas un Valdorfa skolas apmeklējums

■ 22., 23. augustā Livānu bērnu un jauniešu centra skolotāji, bērni un vecāki atpūtās Jūrmalā. Braucienu dalībniekus viesmīlīgi sagaidīja un piedāvāja naktmājas Jūrmalas bērnu mākslinieciskās jaunrades nams.

Šinī namā apmēram 700 bērni nodarbojas pārsvarā mākslinieciskās jaunrades pulciņos, ir viens folkloras pulciņš, estētiskas skola pirmklasniekiem un slavens starptautiskas klases sarīkojuma deju klubs «Tango». Ar bērniem strādā ļoti jauki pedagogi. Protams, visi pulciņi ir par maksu, un ne mazu. Tāpēc tos var apmeklēt turīgu vecāku bērni no Jūrmalas. Vēl ekskursanti apmeklēja Vaivaru rehabilitācijas centru, kur ārstējas bērni un vecāki. Un pēc tam visi — aidā uz jūru!

Laiks bija jauks, iespaidi brīnišķīgi. Bērniem sevi-

ki patika atrakcijas Asaros, ūdensceļa straujie pagriezieni, kuri noslēdzās ar lēcieni vēsā ūdenī. Tad vēl bija jauks gājieni uz karuseļiem un pēc tam varēja doties uz naktmājām Jaundubultos. Diena noslēdzās ar nepieradinātās modes skati. Tērpi tapa ļoti ātri un bija oriģināli.

Otrā dienā skolotāji devās uz alternatīvo skolu Dzināros, bet bērni uz jūru. Alternatīvās skolas vadītājs jau sešus gadus ir Egils Blūms. Šī skola strādā pēc Valdorfa metodes. Ir savs bērnu dārzs un jau sešas klases, kurās mācās apmēram 15 bērni katrā.

Pedagogi strādā pēc pašu izstrādātām programmām un uzdevumiem. Daudz ideju viņi smeļ no ārzemju pedagogu grāmatām, kuras viņiem sagādā dažādi fondi. Ļoti darbīgs ir pats vadītājs E.Blūms, kurš brauc uz ār-

zemēm un atlasa vajadzīgo literatūru.

Šogad šīs skolas pedagogi organizēja kursu sākumskolas pedagogiem, iepazīstināja ar jaunākajām atziņām pasaules pedagogijā. Valdorfa pedagoģiskās metodes ļauj skolēniem vairāk praktiski darboties, kā pietrūkst mūsu standarta skolās.

Būtu labi, ja mūsu rajonā arī būtu kaut viena tāda skola. Protams, tam vajadzīgi līdzekļi un ieinteresētība, kā arī pedagogu un vecāku entuziasms.

Par šo patīkamo braucienu lielu paldies jāsaka pilsētas mēram V.Gercānam, jo viņš iedeva naudu benzīnam, un autobusa vadītājam S.Rožinskim, kurš mūs izvadāja visur, kur gribējām.

B.Mazure,
metodiķe

Pie darba — jaunie direktori

Ar baltiem pušķiem matos, dažādu krāsu tauriņiem zem zēnu zodiem un krāsainiem pušķiem — rokās 2. septembra rītā strauzā saplūda bagātīgākās un nabadzīgākās klasēs. Katram atrasta sava vieta savā skolā. Daudz- kas noticis pirmoreiz — pirmais zvans ģimnāzijā, pirmā jaunā direktora uzruna reorganizētajā Preiļu 1. pamatskolā, pirmā stunda pirmklasniekiem, jaunajiem skolotājiem.

Pirmā skolas diena jaunā amatā aizvadīta arī vairākiem skolu direktoriem.

Kādā noskaņojumā uzsākts jaunais mācību gads tik atbildīgā darbā?

ANITA VILCĀNE, Vārkavas vidusskolas direktore:

— Sāku ar optimismu. Ja pastāvēs tikpat laba sadarbība ar savu kolektīvu un pagastu kā līdz šim, darbs ritēs normāli. Manu kandidatūru direktora darbam izvirzīja skolas kolektīvs, tāpēc piekritu būt par direktori, jo, domāju, ka strādāsim saskaņoti.

Cita lieta, kur nav vietas optimismam, ir skolotāju darba apmaksa. Mēs vēl joprojām darām daudz ko tādu, par ko neviens nemaksā. Sagatavošana olimpiādēm, pēcpusdienu rīkošana, kaut vai, piemēram, divu skolas avižu iznākšana, kā tas ir Vārkavas vidusskolā, un daudz kas cits ir lietas, kas paņem enerģiju, laiku un nervus, bet netiek apmaksāts. Lai skolotājs nopelnītu vismaz 100 latu mēnesī, viņam jāstrādā divas slodzes. Mūsu skolotāji ir ar lielu pedagoģiskā darba stāžu, ar augstāko izglītību, viņi var saņemt papildslodzi, bet galu galā skolas kopējo stundu skaitu palielināt tomēr nevar.

Skola šogad ir lielāka, mācīsies 162 skolēni, pērn tikai 144. Ir ļoti laba bibliotēka, kuras

vadītāja regulāri seko jaunumiem mācību literatūras izdošanā. Bez sarežģījumiem notiks ticības mācīšana, ko veiks sertificēta skolotāja. Jau pirmajā mācību dienā vecāki saņēma iesniegumu kopijas, kas jāaizpilda tiem, kuri vēlas, lai viņu bērni apgūtu ticības mācību.

ŽANNA LATKOVSKA, Ārdavas pamatskolas direktore:

— Šodien mūsu skolas durvīm priekšā karājās atslēga, bet mācības uzsākām četras palīgēkās. Mani pirmie darba mēneši direktora amatā aizritēja kopā ar skolotājiem sakārtojot šīs palīgēkās mācībām par pagasta piešķirtajiem līdzekļiem, par ko tam liels paldies. Galvenās skolas ēkas remontam vajag 20 tūkstošus latu.

Šodien pa ceļam no Aglonas internātgimnāzijas skolā negaidot iegriezās izglītības un zinātnes ministrs Māris Grinblats rajona padomes priekšsēdētāja Ilmāra Meluškāna un skolu valdes priekšsēdētāja Andreja Zagorska pavadībā. Ministrs Māris Grinblats uzskatīja apmēram minūtes septiņas, bet domāju, ka galveno viņš saprata — skolas ēka avārijas stāvoklī dēļ ir slēgta un mums vajadzīga nauda remontam. Viņš interesējās par skolēnu skaitu, par internātu un par citu.

Pedagoģes stāžs man ir septiņi gadi, šo gadu laikā — divi ilgāki atvaļinājumi bērna kopšanai. Ar direktora algu — apmēram 78 latiem pārtikt mūsu ģimene nevar, tāpēc patsniņģu stundas, kā arī jākopj zeme, dārzs, mājlopi. Vīrs strādā šajā skolā par dārznieku. Uz skolas zemes izaudzēti tiek visi skolēnu ēdināšanai nepieciešamie dārzeņi.

Nāku no skolotāju ģimenes. 3. augustā

mans tētis Arnolds Leonovičs nosvinēja šajā skolā nostrādātos 40 gadus, māte Jefrosinja Leonoviča šeit par skolotāju nostrādājusi 38 gadus. Mana māsa ar vīru arī ir pedagogi, strādā Aglonā. Kādreiz mēs piedalījāmies Latvijas pedagogu dinastiju ballē.

Pats galvenais direktora amatā būs atrast kopīgu valodu ar visiem — ar skolēniem, viņu vecākiem, ar pagasta padomi.

VELTA ZIEMEĻE, Rimicānu pamatskolas direktore:

— Ja nebūtu cilvēka, kas ir ar mieru strādāt par direktoru, iespējams, skolai vispār rastos problēmas ar pastāvēšanu. Nācās vien piekrist šim amatam. Iepriekšējā direktore Lidija Butlere daudz palīdzēja skolas sagatavošanā, naudu neželēja pagasts. Nopirkta jaunas mēbeles. Remonts skolā tiek veikts katru gadu, jo skolas ēka būvēta 1936. gadā.

Uz mācību gada sākuma svinīgo sarīkojumu bija ieradusies pagasta priekšsēdētāja Astrida Spuriņa. Skolā mācās 34 skolēni. Pērn bija divas apvienotās klases, šogad nāks klāt vēl trešā — apvienotā 5.-7. klase. Skolotājiem ir sarežģīti vienā stundā — 40 minūtēs strādāt ar dažādiem tematiem, ar dažāda vecuma bērniem. Ar Izglītības ministrijas atļauju 9. klase netiks apvienota.

Pedagoģes darbu izvēlējās 1972. gadā, jo ļoti gribējās strādāt ar bērniem, mācīt jaunajai paaudzei to, ko prot pati. Šajā skolā strādāju kopš 1976. gada un arī šodien varu teikt to pašu — gribu strādāt ar bērniem.

To, ka 1. septembris Preiļu 1. pamatskolā ir svētki un tā šo dienu izjust aicina arī audzēkņus, rādīja jau pie skolas galvenās ieejas

izkarinātais Latvijas valsts karogs. Spridītis un Burtu meitiņa palīdzēja iejusties goda vietā pašiem mazākajiem — pirmklasniekiem, kuru šogad veselības pieejas klases. Kopumā šajā rītā skolu par savu saukt vēlējas 894 skolēni, un tik liela skolēnu skaita dēļ nevarēja teikt, ka te būtu brīvāk, jo klāt vairs nav vidusskolas klašu. Preiļu pilsētas domes priekšsēdētājs Oļegs Hļebņikovs stādīja priekšā jauno 1. pamatskolas direktoru Aldi Adamoviču, novēlēja viņam spēku, izturību, humora sajūtu — šo lielo direktora nastu iznest uz saviem pleciem. Klātesošos uzrunāja skolu valdes priekšsēdētājs Andrejs Zagorskis, izsakot cerību, ka skola pamazām kļūs skaistāka un lepāka, par ko parūpēsies pilsētas saimnieki. Bet galvenais, ko novēlēja skolas cieņiņš, — visiem būt satīcīgiem un lai visiem ļoti, ļoti labi veicas.

Skolas direktors Aldis Adamovičs sveica visu savu skolēnu un skolotāju saimi, nolasiņa Izglītības ministrijas rīkojumu par Preiļu 1. vidusskolas reorganizāciju.

Direktors iepazīstināja ar vietniekiem — Noru Šņepsti, Olgu Anspoku, kas šajā amatā stājušās no jauna, un Dignu Prodneci, kas bija ārpusklases darba organizatore 1. vidusskolā. Saimniecisko darbu skolā vadīs Gunārs Avotiņš. Darbu uzsāka četri jauni pedagogi — Anita Caica — sākumskolas skolotāja, Iveta Belousova aizvietoja saslimušu skolotāju, strādās sākumskolā, Zānete Beča — latviešu valodas un literatūras skolotāja, Lēonīds Valdonis, bijušais Riebiņu vidusskolas skolotājs — mācīs fizikāli. Direktors pateicās skolas darbiniekiem par ieguldīto darbu skolas sagatavošanā jaunajam mācību gadam, skolēnu vecākiem, kuri palīdzēja veikt remontus klasēs. Izteica cerību, ka vecāki sadarbosies ar skolu ne tikai materiālā, bet arī garīgā ziņā. Aicināja vispirms vienam otrā saskaņot cilvēku, un tikai pēc tam skolotāju, direktoru, skolēnu. Spēku, enerģiju, labu gribu, gaišas ieceres vēlēja Aldis Adamovičs visiem klātesošajiem.

Bet skolēnu jaunrades centra direktore Aija Caune bija ieradusies, lai pateiktu pateicību astotklasnieci Danai Voronkinai, kura jaunrades centrā apgleznojusi veselu sienu, lai patīkamākas telpas būtu mazajiem «Abecītes» apmeklētājiem.

Un tad jau tradicionālais ziedu lietuvu par pedagogiem, kamēr vēl neviena divnieka un piedodama vēl tā piezīme par neklausīšanos svarīgajās runās.

Zvans. Cik bezgala tālu līdz tam zvanam maija pēdējā dienā pēc pēdējās stundas!

L.Rancāne
J.Silicka foto

Sludinājumi un reklāma 22305

Pārdod

- T-40 starteri. Tāl. 15170;
- steidzami motociklu Jawa. Tāl. 21706;
- Audi-80, 1980.g. Tāl. 42192, 43970;
- Mitsubishi Eterna, 1986.g. Tāl. 42192;
- videomagnetofonu Sharp. Tāl. 23848;
- MTZ-52 ar MTZ-80 dzinēju, Ls 1600, VAZ-2101, 1976.g., Ls 200. Tāl. 58411;
- labu VAZ-21063, 1987.g. Tāl. 15380;
- māju ar saimniecības ēkām, M-2140. Tel. 21051 vakaros vai no rīta;
- 1,5 istabu kooperatīvo dzīvokli un garāžu. Tel. 21938;
- 3-istabu dzīvokli un garāžu Preiļos. Tel. 21842;
- miežus 'Abava', 1. ataudzējums, cenā 0,10 Ls/kg. Tāl. 23194;

sazāģētu malku. Tel. 22893;

darba zirgu (3 gadi). Tel. 22893;

darba ķēvi, viengadīgu ērzeli, labus ratus vai maina pret T-25, T-16. Tāl. 22993;

govi. Tel. 50353;

govi. Tel. 54631;

traktoru T-25A, 1992.g., 300 motorstundas, Ls 2000. Tāl. 17378;

ekskavatora JUMZ iekraušanas iekārtu. Tāl. 37558;

10 t mēslu ārdītāju, vienas piekabi un MTZ pašizgāzēju. Tāl. 55789;

zirgvilkmes plaujmašīnu un trīsfažu graudu dzimavas. Tāl. 34568.

Pērk

mikroautobusu «Latvija» labā tehniskā stāvoklī. Tel. 36635;

egles sikbalķus, diametrs 12 - 22 cm. Samaksa tūlītēja. Zvanīt 42246 no 21 - 23;

GAZ-53 būdu vai maina pret kravas kasti. Tāl. 55737;

lapsu un jēnotu ādas. Tāl. 22724;

gaļu. Tāl. 55743;

gaļu. Tel. 23108;

sertifikātus. Tāl. 42663.

Maina

3-istabu dzīvokli centrā (divas lodžijas) pret nelielu māju. Visi Preiļos. Tel. 21526.

Iepazīšanās

Vajadzīga fiziski un garīgi attīstīta jaunie (24, 170) dažādām attiecībām. Normāls virietis (ap 30) būs pateicīgs par vēstuli. Foto godprātīgi nosūtīs atpakaļ. A/k 48 (A), LV 5420, Daugavpils.

Dažādi

Pazudis mobilais tālrunis «Eriksons» (bez atkodēšanas lietot nevar). Pret atlīdzību lūdzu zvanīt Rīgā 22-574616, 27-354211.

A/S Rīgas dzirnavnieks

Labības iepirkuma cenas:
pārtikas kvieši78-105 Ls/t
lopbarības kvieši ...73 Ls/t
rudzi.....80-85 Ls/t
pārtikas auzas.....68 Ls/t
mieži.....70 Ls/t
griķipēc vienošanās

Zvaniet pa tālruniem: 7014405; 7542096
Saņemsiet arī papildus servisu un ceļa izdevumu kompensāciju

Karatē klubs «SATORI» Igora Komara vadībā atsāk savu darbu. Aicinām visus, kas vēlas turpināt vai iesākt treniņus karatē šotokan stilā, ierasties uz organizatorisko sapulci, kura notiks 1996. gada 8. septembrī plkst. 11.00 Preiļu sadzīves pakalpojumu namā (ieeja no pagalma puses). Gaidām!

Pārdod vieglo automašīnu UAZ (1985. g.) Zvanīt 21731 pēc plkst. 19.

Pērkam graudus.

Mūsu transports. Tūlītēja apmaksa. Tāl.: 8-256-42545, 8-256-41848, 8-22-411103.

Satelīttelevīzijas sistēmas komplekts OPT un PTP programmām!

Tikai septembrī par 78Ls !!!

Konsultācijas un instrukcijas par uzstādīšanu BEZ MAKSAS

YOTA Ltd. Veikals Rīgā, Čaka ielā 124. Tāl. 275586. Fakss 277205.

Sirsniņi pateicos dakterei Bogdanovai un pārējam personālam par ārstēšanu. Cakule!

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759. Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespiests SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 4700.